

[Bertel Dahlgaard.]

centraladministrationen og ministeriet ikke har været rede til, nu eller tidligere, at være behjælpelige. Men jeg tror rigtignok, det ærede medlem vil komme til at erfare, at når han udkaster en tanke af et sådant omfang, og når vi er nogle stykker, der siger, at vi er rede til at overveje den, at vi ikke på forhånd vil vende os imod den, så må han lade os vide, hvad for en sammensætning denne anretning har, og hvad han i det hele tænker sig. Hvor meget mener han at kunne modvirke pristalsreguleringen, hvilket omfang af skatterne og hvilke forøgede børnetilskud tænker han sig og hvilke besparelser? Der må være udarbejdet et grundlag, før man kan forlange, at medlemmer af dette ting skal tage positivt standpunkt.

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard påstår, at han ikke ved, hvad vi diskuterer om. Det kan ikke være rigtigt. Det ærede medlem har deltaget i denne diskussion; allerede under åbningsdebatten fremsatte det ærede medlem nogle bemærkninger, der var så afvisende, at jeg måtte tro, at det ærede medlem på forhånd havde slået alle disse tanker ud af hovedet. Da jeg svarede det ærede medlem og gjorde opmærksom på, at hans tal måtte bero på en misforståelse, vendte det ærede medlem ikke i sin replik tilbage til dette problem. Først forleden dag, efter at den højtærede statsminister har sagt, at han ikke kysser en pige med smilehuller, eller noget tilsvarende, begyndte det ærede medlem at interessere sig for disse tanker og efterlyse en nærmere redegørelse for den tal-mæssige side af denne sag. Det ærede medlem må virkelig undskyldte mig; jeg gør alt, hvad jeg kan, for at opfylde hans ønsker, men først, når jeg er blevet klar over, at det ikke er, hvad der andetsteds kaldes „spildte ord på Ballelars“.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem må huske forkert. Under åbningsdebatten, da det ærede medlem første gang luftede disse ideer, udtalte jeg udtrykkelig, at vi måtte vide, hvad disse tanker egentlig

indeholdt, hvilke konkrete ting man tilstræbte, før vi kunne foretage en bedømmelse. Nu siger det ærede medlem, at jeg begynder at interessere mig for ideen. Nej, jeg begynder at interessere mig for at få at vide, hvilket indhold der er i det ærede medlems mange ord — det er sagen.

Viola Nørlov: Siden 1935 har spørgsmålet om flere apoteker i Valby gentagne gange været rejst. I de forløbne 20 år er befolkningstallet derude vokset betydeligt, et helt nyt kvarter ved Folehaven er vokset op, og her bygges stadig.

Da jeg sidst rejste spørgsmålet her i tinget, fik jeg af den daværende indenrigsminister det svar, at man nu stod overfor en revision af apotekerloven, og at man måtte se, hvad der kom ud af den.

I Valby findes der to apoteker, et i Vigerslev Allé og et på hjørnet af Valby Langgade og Toftegaard's Allé. Disse to apoteker ligger temmelig tæt på hinanden, medens yderkvartererne har lang vej til nærmeste apotek. Jeg tillader mig her at henlede den højtærede indenrigsministers opmærksomhed på, at det er højst tiltrængt, at man i den store bydel, som Valby nu er, får to nye apoteker, et i Aalholmskvarteret og et i Folehavekvarteret. Nu ved jeg vel, at der er mange vanskeligheder at overvinde ved nye apotekers oprettelse. Skulle disse vanskeligheder være uoverstigelige, vil jeg henstille, at apotekerlovens § 42 bringes i anvendelse, så Valbyborgerne kan få et udsalg i de to nævnte kvarterer.

Jeg har endnu en sag, jeg gerne vil fremføre for det høje ting i håb om, at den højtærede justitsminister vil låne mig øre; det gælder en sag, som jeg har meget svært ved at forstå. Den 21. december 1949 blev der nedsat en kommission til undersøgelse af mulighederne for den videre gennemførlighed af regler om bedøvning af dyr, der slagtes ved metoder, som ikke medfører øjeblikkelig aflivning.

Kommissionen blev ophævet uden at have afgivet betænkning. Men 4 kommissionsmedlemmer: veterinærinspektør N. Jepsen, fhv. politiinspektør Møllerup, professor, overdyrlæge Marius Nielsen og dyrlæge E. Malling Olsen, har afgivet erklæring til justitsministeren den 9. marts 1953,